

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 5Csp/182/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216218317
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jačková Sziegel
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2216218317.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Dunajskej Strede pred sudkyňou JUDr. Máriou Jačkovou Sziegel v právnej veci žalobcu : Č. M. J. S..D., C. Č.. XX, J., W. : XX XXX XXX, zast. advokátkou kanceláriou Malata, Pružinský, Hegedüs & Partners s.r.o., Prievozská č. 4/B, Bratislava, IČO : 47 239 921, proti žalovanej : W. Y., L.. XX.XX.B., J. M. B., o zaplatenie istiny 365,07 € s príslušenstvom , takto

rozhodol :

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi istinu 365,07 €, úrok z omeškania 8,15% ročne zo sumy 400,91 € od 1.10.2016 až do zaplatenia, riadny úrok vo výške 19,50% ročne zo sumy 270,-€ do 31.07.2014, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku v samostatnom uznesení.

odôvodnenie :

1. Žalobca sa žalobou doručenú na tunajší súd dňa 01.12.2016 domáhal zaplatenia pohľadávky 365,07 €, ktorá suma pozostávala z istiny 270,-€, z riadneho úroku 113,62 € od 01.08.2014 do 30.09.2016, s zmluvným úrokom vo výške 19,50% ročne od 01.10.2016 až do zaplatenia , spolu s úrokom z omeškania 8,15% ročne zo sumy 400,91 € od 01.10.2016 do zaplatenia a k úhrade trov konania na tom právnom základe, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou, ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere vo forme povoleného prečerpania (revolvingový úver) dňa 03.08.2009, G. Č..XXXXXXXXXR, kde bol poskytnutý revolvingový úver s povoleným čerpaním vo výške 270,-€, z ktorej sumy čerpala žalovaná 270,-€, bez záväzku splácať poskytnutý úverový rámec v určenom čase, okrem riadneho úroku a úroku z omeškania, keď výška riadneho zmluvného úroku mala byť zverejnená v priestoroch žalobcu(čl. III. ods.1 Všeobecných zmluvných podmienok/, zabezpečením dostatku finančných prostriedkov ku koncu mesiaca na bežnom účte žalovanou. Pre nedodržanie zmluvných podmienok, žalobca dňom 31.07.2014 mal určiť splatnosť úveru podľa čl. VII. ods.2 písm. a/ obchodných podmienok, zdokladované výzvami na zaplatenie pohľadávky dňa 15.04.2014, 31.06.2014 a oznámením o zosplatnení dňa 01.08.2014, bez doloženia dokladu o doručení oznámenia.

2. Rozsudkom tunajšieho súdu dňa 27.06.2017 bola žaloba zamietnutá, jednak z dôvodu nešpecifikovania výšky pohľadávky, z ktorých výpočtov žalobcu ani po dopltení nebolo zrejmé ako sa dopracoval k istine a príslušenstvu, ako aj s poukazom na ust. § 5b ZoOS s odkazom na ust. § 100 a ďalšie OZ, nárok premlčaný, na premlčanie ktoré súd prihladol z úradnej povinnosti. Odvolací súd uznesením dňa 31.10.2018 zrušil rozsudok a vrátil na ďalšie konanie, keď konštatoval nesprávny

postup súdu, keď nepovažoval za dôvodné sa zaoberať špecifikáciou výšky pohľadávky, ktorú žalovaná nerozporovala, pričom nebolo zrejmé ako posúdil súd právny vzťah medzi stranami sporu, či ako záväzok splácať dlh splátkami, podmienky ich splatnosti, vrátane splatnosti celého dlhu pre nesplnenie splátky, alebo dohodu o splatnosti dlhu dohodnutým dňom, prípadne dohodou o jednostrannom právnom úkone určenia splatnosti konkrétneho dlhu.

3. Súd prejednal vec v neprítomnosti strán sporu, keď žalobca neúčast' ospravedlnil podaním dňa 24.01.2019 a súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaná mala pobyť hlásený Obec Lehnice, ktoré doručenie mala vykázané verejnou vyhláškou

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s zistenými dôkazmi oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 03.08.2009, obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu platné u žalobcu, výzva na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 15.4.2014 a 31.06.2014, oznámenie zosplatenia úveru dňa 01.08.2014, pohyb na účte žalovanej, úrokové sadzby platné u žalobcu, písomné vyjadrenie sa žalobcu k výzve súdu dňa 29.03. 2017, na základe, ktorých dôkazov ustálil nasledovný skutkový stav veci :

5. Účastníci konania uzavreli dňa 03.08.2009 zmluvou o poskytnutí úveru vo forme povoleného prečerpania z bežného účtu do výšky úverového limitu 270,-€, počnúc od 03.08.2009, s dojednanou úrokovou sadzbou 15% ročne, ktorá bola platná do doby, pokiaľ zmluvné strany nedohodnú inú sadzbu spôsobom podľa článku III obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu. Súčasťou zmluvy sa stali aj obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu. Žalobca opakovane vyzval žalovanú dňa 15.04.2014 a 31.6.2014 na zaplatenie dlžných súm vo výške 49,40 € najneskôr do 25.04.2014 a v 2. prípade na zaplatenie sumy 91,49 €, najneskôr do 30.05.2014, bez dokladovania návratiek o ich prevzatí. Dňom 01.08.2014 žalobca oznámil zosplatenie úveru, s nedoplatkom 375,81 eur, ktorú žiadal uhradiť najneskôr do 11.08.2014. Žalobca doklad o doručení oznámenia nepredložil. Na dôkaz svojich tvrdení pripojil evidenciu o vedení účtu žalovanej, z ktorého dokladu nie je zrejmé k akému dátumu, aká výška pohľadávky vznikla.

6. Žalobca vzhľadom na existujúci kontokorentný úver považoval za postačujúce, ak žalovaná mala dostatok finančných prostriedkov na účte pre tento účel a len raz ročne zaplatí sumu dlžnej istiny. Nepovažoval za dôvodné, aby súčasťou zmluvy bol presne stanovenou výškou splátky istiny, úroku a poplatkov, poukázal na rozhodnutie D. R. E. E. Q.-XX/ XXXX Y. Q. D. Q. T. J.. Nepovažoval ním poskytnuté povolené prečerpanie za typickú zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nakoľko nie je možné vopred určiť splátkový kalendár, ide o produkt časovo neohraničený, kde veriteľ dopĺňa úverový rámec, ktorý tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa použije na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu mal za to, že bolo výlučne v dispozícii dlžníka koľko vyčerpá, ako aj suma, ktorú bude povinný titulom úverového vzťahu zaplatiť. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu G.M. XCo/XX/XXXX.V súvislosti s uplatnením ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka ho prinúti trojročnej premlčacej doby, žalobca si mohol svoje právo uplatniť prvý raz v deň nasledujúci po určení predčasnej splatnosti poskytnutého úveru, v mesiaci júli 2014. Potom premlčacia doba v čase podania žaloby ešte neuplynula. K otázke uvedenia dátumu splátky pre nesplnenie, ktorej sa stal zročným celý dlh, tvrdil, že žalovaná aktívne využívala svoj účet a čerpa peňažné prostriedky a inokedy mesačne priebežne uskutočňovala úhrady, poukazujúc na prehľad platobnej disciplíny. Priebežne mala vykonať mesačné úhrady približne vo výške 250 eura, pričom aj tu vykazovala minimálne omeškanie s plnením dlhu 3 a 4 eura. Od mája 2014 žalovaná prestala uhrádzať splátky, v dôsledku čoho dlh voči žalobcovi narastal. Úhrada v mesiaci máji bola vo výške 4,04 eura. Týmto považoval za splnenú povinnosť na preukázanie svojich tvrdení, odkazom na prehľad údajov o úhradách, o omeškaní sa s istinou.

7. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Obč. zákonníka Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je

spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

9. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zákona v platnom znení, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa (Ďalej len neprijateľná podmienka).

12. Podľa odseku 5 citovaného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa ods.9 citovaného zákona, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Obč. zákona, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršich svoje zmluvné postavenie.

15. Pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 565 Obč. zák. , Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 1 a 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch platný do 30.11.2009, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

18. Zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6. Kreditnou kartou na účely tohto zákona sa rozumie platobná karta, ktorá umožňuje dlžníkovi prístup k peňažným prostriedkom čerpaným do výšky úverového limitu povoleného veriteľom a dohodnutého s dlžníkom.

19. Podľa § 3 ods.6 písm. a/ až c/ Zákona č.258/2001Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení do 30.11.2009, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ak je stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

20. V prejednávanej veci bola dňa 03.08.2009 uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní bežného účtu, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, poskytnúť žalovanej finančné prostriedky formou povoleného prečerpania v sume 270,00€, úrokom z úveru 15,00% ročne a tomu korenšponujúca povinnosť žalovanej podľa čl. II. Obchodných podmienok platných u veriteľa, do konca každého mesiaca, posledného pracovného dňa, v kalendárnom mesiaci zabezpečiť finančné prostriedky na účte na úhradu reálneho čerpania spolu s úrokmi a poplatkami. Prvýkrát mohla žalovaná čerpať úver od 03.08.2009, s tým, že nikdy nemohla prekročiť stanovený limit. Žalovaná mala vyčerpať celý úverový limit, keď vrátila o ktorú čiastku sa obnovil úverový limit. Žalovaná porušila podmienky

zmluvy, keď vznikol nedoplatok v sume 49,40€, na ktorý bola upozornená výzvou dňa 14.04.2014, aby ju uhradila najneskôr do 25.04.2014, následne ku dňu 31.05.2014 bol nedoplatok už v sume 91,49€, na ktorý upozornil žalobca žalovanú, s tým aby dlh vrátila inak veriteľ pristúpi k zosplatneniu dlhu. Následne dňom 01.08.2014, žalobca oznámil žalovanej zosplatnenie celého dlhu ku dňu 31.07.2014 so zostatkom 375,81€, ktorú sumu mala zaplatiť najneskôr do 11.08.2014.

21. V prípade platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd ex offio skúma náležitosti zmluvy vymedzené zákonom o spotrebiteľských úveroch § 9 ods. 1 a 2, pod sankciou jednak neplatnosti a potom nepriznania úrokov a poplatkov, v prípade nedodržania písomnej formy, a jednotlivých náležitostí, ktoré musí obsahovať zmluva, jednak sumu, výšku úveru, počet termín splátok, istiny, úrok a iný poplatok, popis tovaru služby, na ktoré sa zmluva vzťahuje, cenu tovaru, poskytnuté služby, identifikácia vlastníka, podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, v prípade leasingu adresu predávajúceho, na ktoré môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, meno a adresu spotrebiteľa, ročnú percentuálnu mieru nákladov.

22. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany, a stieranie hraníc medzi právom súkromným a verejným. Spotrebiteľské zmluvy možno nazvať aj zmluvami adhéznymi, ktoré o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ, ako navrhovateľ vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravených a predtlačných tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jednou jeho alternatívou je prijatie, resp. odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku vzťahu - spotrebiteľa a jeho práva.

23. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá, vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jedinou pochádza z pravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva, vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle.

24. Nakoľko žalovanej bol poskytnutý úverový rámec vo výške 270,-€, ktorá zmluva spíňala všetky náležitosti požadované zákonom na priznanie istiny 1699,83€, dohodnutých úrokov do zosplatnenia úveru v celkovej výške 651,46 €, úrokov z omeškania a poplatkov ktorú výšku uplatneného nároku žalovaná nespochybnila.

25. Žalobca sa ďalej domáha zaplata dohodnutého zmluvného úroku 19,50 % ročne aj po zosplatnení, a to až do úplného splatenia. Podľa názoru súdu mu však takýto úrok nepatrí. Tento záver vyplýva predovšetkým z ustanovenie § 503 ods. 1 Obch. zák., podľa ktorého je záväzok vrátiť úrok splatný „spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky“. Citované ustanovenia podľa názoru súdu vychádzajú zo zásady, že veriteľ má nárok na úroky ako zmluvnú odplatu za užívanie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere, za čas, počas ktorého dlžník užíva peňažné prostriedky v súlade so zmluvou. V momente, kedy užívanie peňažných prostriedkov zo strany dlžníka je v rozpore so zmluvou (lebo ich nevrátil v lehote splatnosti, či už dohodnutej v zmluve alebo v dôsledku predčasného zosplatnenia), ide o omeškanie upravené osobitnými predpismi, na ktoré sa viažu iné (zákonné) nároky, a tieto možno zmluvne upraviť (modifikovať) len v tom rozsahu, v akom to zákon pripúšťa. Opačný výklad by podľa názoru súdu viedol k neprimeranému a nedôvodnému zvýhodneniu veriteľov poskytujúcich peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere (§ 497 a nasl. Obch. zák.) alebo zmluvy o pôžičke (§ 657 a nasl. Občianskeho zákonníka) oproti všetkým iným veriteľom peňažných prostriedkov. Podľa § 369 ods. 1 Obch. zák., ale aj podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. je totiž maximálna sadzba úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch (a tým aj vo vzťahoch so spotrebiteľom, porov. § 369 ods. 1 tretiu vetu Obch. zák.) kogentná a nemožno sa od nej dohodou odchýliť (porov. judikát R 5/2000). Tým, že by sa veriteľovi dovolilo žiadať za dobu omeškania popri úrokoch z omeškania aj zmluvné úroky, by sa táto

kogentnosť v podstate obchádzala. Takáto možnosť by bola pritom dostupná len veriteľom úverov a pôžičiek, keďže len tieto umožňujú dohodu o úroku na dobu užívania peňažných prostriedkov. Žalobcovi tak patrí úrok len za obdobie do konečnej splatnosti 19.02.2014. (porovnaj obdobné rozhodnutie KS Trnava č.sp.zn.XXCo/XXX/XXXX zo dňa 13.12.2017, rozsudok M. K. XX.XX.XXXX Č..T.. XXCsp/XXX/XXXX-XX v spojitosti s rozsudkom T. P. Č..T..XXCo/X/XXXX-XXX, O. M. K. XX.XX.XXXX Č..T.. XXCsp/XXX/XXXX-XX v spojitosti s rozsudkom KS TT č.9Co/101/2018-106/Žalobca si úrok z omeškania z uplatnenej istiny nežiadal.

26. V zmysle § 517 ods. 1 a 2 Obč. zákona, žalovaný sa dostal do omeškania z nezaplatením splátok dňom 07.10.2013, po uplynutí lehoty stanovenej v písomnej výzve dňa 15.08.2013, následne od 07.10.2013 žiadal zaplataenie úrokov z omeškania dojednaných v zmluve o úvere v článku 4 bod 4.3 5% z nezaplatenej časti úveru. S účinnosťou od 1.2.2013 platila novela nariadenia vlády SR č.20/2013Z.z. so zníženou percentuálnou sadzbou namiesto 8 percentuálnych bodov na 5 percentuálnych bodov, pri použití ust. §10 uvedeného nariadenia úrok z omeškania u dlhov, ktoré vznikli pred účinnosťou novely úrok ostal nezmenený.

27. Podľa § 255 ods.1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29..Súd zaviazal žalobcu na zaplataenie trov konania v plnej výške, ktoré budú vyčíslené v samostatnom uznesení, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

Odvolanie len proti odôvodnenie rozhodnutia nie je prípustné. (§ 358 CSP)

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podanie je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 C.s.p.)

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci. (365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 3 C.s.p.)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)